

PARTIJ VAN DE ARBEID
SMALLINGERLAND

SOCIAAL EN BETROKKEN

IT ROASKE

FEBRUARI 2022

AFDELINGSBLAD PVDA AFDELING SMALLINGERLAND

Secretariaat: Jaap Munniksmā, Boorn 25, 9204 AZ Drachten

Telefoon: 0512-530029

E.mail: j.munniksmā@gmail.com

Website: www.pvdasmallingerland.nl

Twitter: [www.twitter.com/drachten_pvda](https://twitter.com/drachten_pvda)

VERKIEZINGSNUMMER:

**WIE ZIJN DIE MENSEN
DIE VOOR ONS AAN DE SLAG WILLEN GAAN?**

Wilfried Jellema

Anton Pieters

Dennis de Wit

Zahraa Aldaraaj

Dinie Mulder

Jan Johannes Veldkamp

Maarten Noordhoff

Menno Broers

PARTIJ VAN DE ARBEID
SMALLINGERLAND

De eerste acht van de PvdA lijst

VAN DE VOORZITTER

- Bert van der Meulen

Vorbereiding verkiezingen

Op 16 maart zijn de verkiezingen voor de Gemeenteraad. En het voorwoord voor de verkiezingsspecial van het Roaske kan dat over iets anders gaan dan verkiezingen? Maar voordat u op 16 maart (of 14 of 15 maart) op de PvdA kunt gaan stemmen zijn daar wel de nodige voorbereidingen aan te pas gekomen.

Als bestuur van de afdeling zijn we alweer twee jaar geleden begonnen met de eerste voorbereidingen door het vaststellen van de procedure bijvoorbeeld; gaan we lijsttrekkersverkiezingen houden of niet? Daarna dan het opstellen van de fractieprofielen etc. En vervolgens het benaderen van PvdA leden of ze deel willen uitmaken van de verschillende commissies, zoals de kandidaatstellingscommissie en de commissie voor het verkiezingsprogramma. Kortom verkiezingen werpen twee jaar daarvoor al zijn schaduw vooruit en bepalen voor een belangrijk deel de agenda van de Ledenvergaderingen.

Voor een bestuur van een politieke vereniging is de voorbereiding voor verkiezingen misschien niet de meest in het oog springende taak, maar ik zie het wel als de belangrijkste taak. Want het zal maar ergens in die twee jaar misgaan; een kleine procedurefout of gedoe over stemmingen in de ledenvergaderingen, als bijvoorbeeld de eigen reglementen van de PvdA niet goed zijn gevolgd; of er momt toch nog een foutje tevoorschijn bij het formeel indienen van de partij-, en de kandidatenlijst bij het stembureau van de gemeente. Je zou er mooi op staan als PvdA Smallerland.

Ondanks coronaperikelen in de afgelopen twee jaar, wat dus ook inhield dat online bestuurs- en ledenvergaderingen met online stemmingen moesten worden gehouden, zijn de voorbereidingen van de verkiezingen uitstekend verlopen.

Niets bijzonders toch, maar ja het moet wel gebeuren. En het resultaat mag er zijn. We hebben een goed verkiezingsprogramma waarin we duidelijke visie op kansenongelijkheid hebben en hoe we dit ook op gemeentelijk niveau willen aanpakken; we hebben een sterke en diverse kandidatenlijst aan wie we het uitvoeren van het verkiezingsprogramma kunnen toevertrouwen. En we voeren met die kandidaten een mooie campagne, niet alleen in de fysieke omgeving op straat en in de "traditionele" media, maar ook op social media.

Elders in dit nummer vindt u de complete lijst met kandidaten. Eén nummer ontbreekt t.o.v. de vastgestelde lijst door de leden: Theun de Boer. Hij heeft zich alsnog teruggetrokken voor de lijst.

Als we 16 maart 's avonds onze verkiezingsoverwinning vieren (toch...) denk ik wel ook nog even terug aan de afgelopen twee jaar.

REDACTIONEEL

Zoals Bert van der Meulen hierboven al aangeeft zijn er gemeenteraadsverkiezingen op 16 maart. Het is dan ook niet meer dan logisch dat dit Roaske in het teken van deze verkiezingen staat. Binnenkort krijgt u de oproep om te gaan stemmen. Daarbij het stembiljet met vele namen.

Voor de Partij van de Arbeid een lijst met 23 namen. Maar wie zijn al die mensen die op deze lijst staan en waarom willen zij zich de komende vier jaar inzetten om namens onze partij zitting te nemen in de gemeenteraad van Smallerland?

Dit was de vraag waarmee de redactie dit Roaske heeft gevuld. Uitgebreid komen aan het woord Anton Pieters, onze lijsttrekker, en Dinie Mulder, zittend raadslid en nummer 2 op de lijst.

Tijdens deze verkiezingen staat het thema "Wonen" centraal. Een heel actueel probleem met de krapte op de woningmarkt en een energietransitie die grote gevolgen heeft. Maarten Noordhoff, nummer 4 op de lijst is onze "woonspecialist" en hij legt uit wat er op gemeentelijk niveau mogelijk is, als de politieke wil er is.

Verder maken vier andere kandidaten hun statements. Zodat u na het lezen van dit Roaske niet alleen iets meer van de mens op de lijst te weten komt, maar ook waar wij als PvdA ons de komende vier jaar sterk voor willen maken.

IEDEREEN DOET MEE

- ANTON PIETERS

Wie is de persoon Anton Pieters?

Geboren als jongste van vier broers boven café Hoekstra aan het Martiniplein 1 in Sneek. Het café was eigendom van familie en mijn moeder logeerde daar omdat mijn vader in het Antonius ziekenhuis lag. Mijn jonge jeugd heb ik doorgemaakt "op 'e Lemmer". Toen ik zeven jaar oud was zijn we verhuisd naar Drachten omdat mijn vader werk kreeg bij Kijlstra Beton. Toen nog aan het Molen-eind.

Ons gezin was dieprood. Het sociale en de strijd tegen onrecht is ons met de paplepel meegegeven. In het stemhokje was er ook maar één lijst en die behoorde toe aan de PvdA.

Hoe ben je in de politiek terecht gekomen?

Op een gegeven moment ben je iemand die alleen maar hoofdschuddend je mening geeft over wat er allemaal gebeurt. Toen in 2009 het centrum van Drachten op de schop ging lanceerde de gemeente "Drachten Wil Je Meemaken". De bedoeling was dat ondernemers daar hun verhalen kwijt konden. Dat mislukte. De site werd sneller dan het licht overgenomen door inwoners die daarop hun verhalen, meningen en ideeën kwijt konden. Niet zo bedoeld, maar eigenlijk een gouden participatie greep die als zodanig niet is erkend door de gemeente.

Daar kwam ik in aanraking met facetten van de lokale politiek en ben mij daarin meer gaan verdiepen. Het effect was dat ik in 2010 op de lijst stond van 'De Tweede Kramer'. Een boeiende lijst mag ik wel zeggen. Een lijst die zich inzette om Petra Kramer in de gemeenteraad te houden. Petra was een dossiervreter en had een mening die niet altijd doorsnee was, maar over het algemeen wel goed hout sneed. De Tweede Kramer haalde helaas geen zetel. In die tijd hadden de Tweede Kramer en de PvdA nauw contact. Na de verkiezingen werd de Tweede Kramer opgeheven en ben ik benaderd door Nieske Ketelaar om eens aan te schuiven bij de PvdA.

Je gaat nu je 3e periode in als raadslid. Wat was / waren je hoogtepunten tot nu toe? Waar ben je trots op?

We hebben best wel het één en ander bereikt. Sterker nog, ik denk dat we een groot deel van ons programma voor de afgelopen periode hebben gehaald. Dat op zich is al een hoogtepunt. Daarnaast hebben we als fractie natuurlijk best een vervelende periode meegemaakt. Die zijn we doorgekomen zonder al te veel problemen en dat is, gezien alles wat er buiten ons om speelde, ook al een prestatie.

Wat mij het meeste is bijgebleven is een debat over mondiaal beleid op 24 mei 2016. Daarin moest beslist worden over hoe verder met Gobabis en Kiryat Ono. Ik kreeg het voor elkaar om een meerderheid zover te krijgen om de stedenband met Kiryat Ono op te zeggen.

Samen met het CDA en VVD hebben wij ook vurig gepleit om de fondsen die er voor Gobabis lagen niet uit te geven aan vliegweiden vanuit Smallingerland die kant op, maar om dat te besteden aan onderwijs voor jonge kinderen. Dat was wat er in onze ogen het meest nodig was. De portefeuillehouder (van Bekkum vloog ieder jaar wel een keer naar Namibië) vocht dapper om de wijzigingen niet door te laten gaan, maar beide wijzigingen werden aangenomen. Helaas haalde het gewijzigde stuk het niet omdat de CU nog een schorsing aanvraag om het CDA te bewegen tegen te stemmen. Ook de portefeuillehouder mengde zich in dat gesprek. Eindje besluit zijn dus de wijziging wel aangenomen, maar het gewijzigde stuk niet. Alles bleef zoals het was. College en ambtenaren konden nog steeds van gemeenschapsgeld naar Namibië vliegen en de mogelijkheid om voor officiële momenten naar Israël af te reizen op kosten van de inwoners bleef ook ongewijzigd. Dan wordt even pijnlijk duidelijk hoe politiek werkt.

Is er ook iets (politeks) waarbij je denkt: dat zou ik nu anders gedaan hebben?

Ja, absoluut. In de afgelopen periode plaats nemen in de coalitie. Dat had nooit moeten gebeuren. Aan de andere kant had er dan misschien een coalitie gezeten die vier jaar lang oppositie had kunnen spelen.

Hoe kijk je terug op de afgelopen raadsperiode?

Een heftige periode. 'Never waste a good crisis' is een uitspraak waar je, als je aan je vierde crisis toe bent, anders over gaat denken. Je lost een crisis op om in rustiger water te komen en niet in weer een volgende crisis.

Sommigen verwijten de PvdA oorzaak te zijn van de bestuurlijke chaos in de gemeente door met de toenmalige coalitie te breken. Hoe kijk jij daar tegen aan?

Die grootste bestuurlijke chaos was er vóór wij de coalitie verlieten en dat lag niet aan de PvdA. Onze keuze om daar niet langer aan mee te werken heeft er voor gezorgd dat de volledige coalitie weer in de bankjes ging en er meer stabiliteit kwam door het aanstellen van een zakencollege. Geen coalitie en oppositie meer was de enige goede beslissing op dat moment.

Je bent nu voor het eerst lijsttrekker. Wat hoop de je de komende vier jaar te bereiken?

Ik hoop te bereiken dat we na die vier jaar kunnen zeggen dat we echt iets hebben neergezet op het gebied van welbevinden en dat houdt meer in dan alleen maar armoedebestrijding. Dat houdt ook in dat iedereen met opgeven hoofd door het leven kan. Iedereen doet mee naar vermogen. Dit gaat iets langer duren dan vier jaar ben ik bang, maar is het absoluut waard om ons voor in te zetten. Wat wel in vier jaar kan is dat we een overheid hebben die in dienst staat van de inwoners. Dat er een organisatie staat waar iedereen graag iedere ochtend aan het werk gaat. Dat straalt ook af op onze inwoners. Inwoners die met respect in hun eigen taal worden aangesproken. En dan bedoel ik niet alleen verschillende talen, maar dat de organisatie de vertaalslag kan maken van ambtelijk naar normale mensen taal. Mijn persoonlijk doel is dat alle kinderen, ongeacht waar vandaan of hoe opgegroeid, zoveel mogelijk dezelfde kansen krijgen. Kinderen zijn de sleutel naar een betere toekomst voor iedereen. Dat 12 procent van de kinderen een vorm van jeugdhulp krijgt is iets waar ik wakker van kan liggen.

De PvdA is een vergrijzende partij. Maar wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Hoe wordt de PvdA (weer) een aantrekkelijke partij voor jongeren?

Definieer jeugd. Het leven van jonge mensen zit vol. Er moet worden gewerkt, gegamed, gesport, lol hebben met vrienden, zorgen voor jonge kinderen en misschien ook wel mantelzorger zijn voor ouders. Dit moet allemaal in beperkte tijd en dan moet er ook nog snel worden geschakeld. Drie dimensionaal schaken op meerdere borden. Hoe ga je in zo'n schema nog tijd vinden voor zoiets als lokale politiek? Ik denk wel dat jongeren zich wel incidenteel willen verbinden aan de politiek. Zeker wanneer er een resultaat aan vast hangt. In alle eerlijkheid moet ik wel bekennen dat ik de PvdA nu niet bepaald uitnodigend vind naar jongeren (ik begin het begrip jeugd al een beetje op te rekken). Met alle respect voor een

koor uit welke plaats dan ook, zolang dat een hoogtepunt op een 1 mei viering is, blijft de gemiddelde leeftijd stijgen.

Jongeren rond de veertig maken meer kans. Die zouden bijvoorbeeld zomaar de kleintjes op een leeftijd kunnen hebben waardoor er wat meer ruimte ontstaat. Misschien is de eerste stap wel dat we ons moeten richten op deze groep. De Jonge Socialisten is natuurlijk een prima kweekvijver. Ik moet bekennen dat we daar wel iets meer aandacht voor zouden kunnen hebben. De Jeugdraad Smallerland heeft onlangs een brandbrief aan de politieke partijen gestuurd, omdat ze op de manier zoals er nu wordt gewerkt geen toekomst zien. Ook hier moeten wij ons voor inzetten en dan vooral ook om te zorgen dat er jongeren uit alle lagen van de bevolking zitting in nemen.

SMALLERLAND

De komende periode zal er, zoals het nu lijkt, bezuinigd moeten worden. Welke voorzieningen/ activiteiten moeten wat jouw betreft zeker voortgang blijven vinden?

Er is de afgelopen periode veel bezuinigd. Gelukkig hebben we in die periode het Sociaal Domein voor het grootste deel uit de wind kunnen houden. Zoals het nu lijkt hebben we voor de komende vier jaar een sluitende begroting en hoeft er niet te worden bezuinigd. Misschien dat zelfs een aantal bezuinigingen kunnen worden teruggedraaid. We krijgen wel steeds meer het gevoel dat we als gemeente behoorlijk afhankelijk zijn van het rijk. Het is fijn dat het rijk even eenmalig een gat vult, of eenmalig wat fondsen ter beschikking stelt voor armoedebelid, maar we hebben er niets aan. Niet op de langere termijn in ieder geval. Wij willen werken met structurele gelden en we willen graag nieuw beleid ontwikkelen om onze gemeente beter te maken voor de inwoners. De gemeente zo maken dat bedrijven en mensen zich hier graag vestigen.

Wat er moet blijven? Een goed minimabeleid. Het kindpakket en dan het liefst nog wat uitgebreider, maar er moet worden nagedacht over de vorm.

De PvdA is altijd een groot voorstander geweest van een sociaal beleid in Smalingerland. Bij de uitvoering hiervan werd geconstateerd dat voor veel mensen de drempel om naar de sociale dienst te gaan hoog was. Om deze drempel te verlagen heeft de PvdA het initiatief genomen tot de oprichting van Carins. Hoe kijk je nu tegen deze ontwikkeling aan? Is de verwachting uitgekomen?

Die verwachting is binnen enkele weken in rook opgegaan toen de gemeente niet in staat bleek om Carins (uitvoering) los te koppelen van de gemeente. Onze gedachte was dat sommige mensen de sociale dienst als een te hoge drempel zouden zien en meer vertrouwen in Carins zouden krijgen als deze geen onderdeel van de gemeente zou zijn. De gemeente moet immers ook handhaven. Dat hoeft Carins niet. Voor veel mensen is de onderkant zo plat dat het bijna onmogelijk is om altijd binnen de regels te blijven. Wanneer iemand in de bijstand 1 keer per week bij iemand helpt om schoon te maken dan een vergoeding voor krijgt, dan valt dat wat mij betreft in een grijs gebied. Je kan er iets aan doen, maar het hoeft niet. Dat kwartje is bij de gemeente niet gevallen. Dat werd snel duidelijk doordat de website van Carins was geregistreerd door de gemeente en niet door Carins zelf. En als dan ook nog het algemene e-mailadres carins@smallingerland.nl was. Dan heb je wat mij betreft ergens een afslag gemist. Wij hebben daar behoorlijk kritisch op gereageerd en dat is allemaal aangepast. Ondertussen weet iedereen dat Carins een onderdeel is van de gemeente en dan is het moeilijk om een vertrouwensband op te bouwen met inwoners die geen vertrouwen in de overheid hebben. Ik heb een moment gehad dat ik dacht dat het beter was om de zorg maar weer binnen de gemeentelijke organisatie onder te brengen. Dan ben je ook af van dat eeuwige gedebatteerd over dat we van alles Carins willen, maar voor minder geld. Carins moet dan gaan snijden op preventiebeleid terwijl dat wat mij betreft een speerpunt moet zijn.

Maar Carins heeft zich de afgelopen periode goed ontwikkeld en krijgt nu een stevige basis. De nieuwe directeur is opnieuw begonnen met het opbouwen van de organisatie en is in mijn ogen goed bezig. Het is de bedoeling Carins onder te brengen in het gemeentehuis met een aparte ingang. Vanuit die situatie is het weer een uitdaging om Carins in positie te brengen om in vertrouwen hun werk goed uit te voeren zonder de handhavende hete adem van de gemeente in hun nek.

De kloof tussen burgers en politiek is de afgelopen jaren groter geworden. Velen hebben zich van de politiek afgekeerd of hebben hun toevlucht genomen tot meer extreme partijen. Hoe kan de PvdA op gemeentelijk niveau deze kloof verkleinen en het vertrouwen terug winnen?

De afgelopen periode gaat niet als geslaagd de boeken in. Gebeurtenissen hebben uitgebreid de krant gehaald en om eerlijk te zijn zou ik mijn vertrouwen in de politiek ook kwijt zijn als ik vanaf de zijkant had meegekeken. Wij willen daar als Partij van de Arbeid natuurlijk stevig aan werken. Ook wij kunnen onze successen beter uitventen. Het moet duidelijk zijn dat wij er zitten voor onze leden en kiezers en adel verplicht. Daarbij constateer ik wel dat Den Haag niet echt helpt bij het terugwinnen van vertrouwen.

De afgelopen jaren heeft de PvdA vaak mee ingestemd met het invoeren van voorzieningen voor de minder draagkrachtigen, zoals het kindpakket. Hoe kijk je hier naar?

Ik kijk hier naar zoals ik kijk naar een voedselbank, een weggeefkast, acties als 'bloedserieus' die gratis menstruatie-artikelen beschikbaar stelt. Het zou allemaal niet moeten hoeven bestaan, maar helaas is de werkelijkheid een stuk minder gezellig. Ze zijn heel erg nodig en dat is pijnlijk. Ik heb eerder aangehaald dat in mijn beeld kinderen de toekomst hebben en de sleutel naar een beter leven voor iedereen zijn. Om kinderen die in minima-gezinnen opgroeien volwaardig mee te laten doen is het kindpakket een middel en mag wat mij betreft worden uitgebreid met onderdelen die belangrijk zijn voor de ontwikkeling van een kind. Bijvoorbeeld huiswerkbegeleiding. Het moet alleen niet bij een kindpakket blijven. Er moeten meer regelingen komen die structureel en niet stigmatiserend zijn. Daarover draaien de rader-tjes op dit moment.

In de politiek moet je ook durven dromen. Zou jij een oplossing voor een probleem kunnen geven waarbij je op gemeentelijk niveau vanuit de sociaal democratische waarden het verschil kunt maken?

Doorgaand op de vraag hierboven. Hoe mooi zou het zijn als alle kinderen tot hun 14e gratis een sport kunnen beoefenen. Waarom 14? Omdat 12 een natuurlijke grens is waarop kinderen naar het voortgezet onderwijs gaan. Door die grens niet te gebruiken is de kans groter dat de kinderen blijven sporten als hun vriendjes en vriendinnetjes dit ook doen. Daarbij komt dat het niet stigmatiserend is. Iemand krijgt niet de mogelijkheid gratis te sporten omdat de ouders geen geld hebben, maar omdat **alle** kinderen gratis sporten. Eén en ander moet wel worden betaald natuurlijk, maar ik zie niet in waarom we met een kleine OZB verhoging dit niet kunnen realiseren. Op deze manier dragen de breedste schouders mee aan het in positie zetten van al onze kinderen. De sterkste schouders de zwaarste lasten, dat blijft toch één van de uitgangspunten voor ons handelen als PvdA, nu en in de toekomst.

Tijdens de opening van de Weeggeefkast in de bibliotheek op woensdag 9 februari jl., hield Dinie Mulder een vurig pleidooi tegen armoede in ons land. Een betoog waarvan de kern misschien wel was: "Zet niemand aan de kant, ook al ben je het niet met elkaar eens. Leven in armoede maakt dingen in mensen los, waar je als overheid zelf debet aan bent." Hieronder een weergave van haar speech.

Allereerst complimenten voor de mensen van de bibliotheek die met de weggeefkast een mooi initiatief hebben genomen. De bibliotheek laat met het openen van deze weeggeefkast zien dat ze oog heeft voor de nood onder mensen. Niet dat ze daar de oplossing kunnen bieden. Wel dat ze zich in willen zetten voor mensen die het moeilijk hebben en daar zijn we trots op.

Toch sta ik hier vooral met een groot gevoel van schaamte.

In deze kast zitten geen luxe-artikelen maar spullen die mensen dagelijks nodig hebben voor hun persoonlijke verzorging zoals luiers, menstruatiemiddelen, shampoo en zeep. Dat dit in een welvarend land als Nederland nodig is en dat er een steeds grotere groep mensen is die is aangewezen op voedselbanken, kledingbanken en weggeefkasten vind ik onverteerbaar.

Onlangs is in Rotterdam, aan de Erasmus Universiteit de eerste Nederlandse hoogleraar Kinderarmoede benoemd. Ik vind dit kenmerkend voor hoe wij in ons land met armoede omgaan. We tuigen van alles op: hulpverleningscircuits, ingewikkelde infrastructuren, een complete industrie rondom armoedebelief. Maar we lossen het probleem niet op, integendeel. De cijfers spreken voor zich: één miljoen Nederlanders moet rondkomen van het sociaal minimum. In Rotterdam groeit op dit moment 1 op de 6 kinderen op in armoede en in Friesland wint Smallerland de treurige hoofdprijs voor het hoogste percentage laaggeletterden: 16%.

Die 16% zijn niet evenredig over de gemeente verdeeld. Beter gesitueerde wijken als de Sanding of Drachtster Vaart scoren heel laag, terwijl er in andere wijken juist veel laaggeletterden wonen. Bij een herstructureringsproject bij mij in de wijk bleek dat 7 op de 10 van de mensen problemen had met het tot zich nemen van de informatie van de woningcorporatie en de gemeente. Moeite met lezen en schrijven gaat helaas vaak hand in hand met armoede.

Ik ben bang dat veel van degenen die meer geluk hebben in het leven, niet beseffen wat zich afspeelt achter de voordeur bij arme mensen. Voor hen is armoede slechts een woord, maar wat betekent armoede voor degenen die ermee te maken hebben?

Als je in de schulden zit, je bankrekening maximaal rood staat en je beurs leeg is, dan kun je dus echt helemaal **niets** meer kopen, ook niet als het w.c.-papier op is. Dan behelp je je met stukjes krantenpapier. Denk niet dat dit niet waar is,

ik heb het zelf gezien. Dan moet je kiezen: nemen we vanochtend ontbijt of eten we vanavond warm? En wat zijn kinderen lastig, want wat groeien ze snel. Alwéér nieuwe schoenen, alwéér nieuwe kleren. Het jongetje dat op school vanwege zijn uiterlijk gepest wordt en een nieuwe fiets nodig heeft. Daar kan maar heel weinig geld aan worden besteed dus wordt het een meisjesfiets met roze accenten. Hij zit nu op een andere school... Dat is armoede in ons "gave landje" vandaag de dag.

Opgroeien in armoede, dat doet wat met je. Daar pluk je waarschijnlijk je hele verdere leven de zure vruchten van.

Onlangs werden in Amerika de eerste resultaten gepubliceerd van een onderzoek waarbij een groep kansarme, pas bevallen vrouwen, gedurende vijf jaar 333 dollar per maand extra kreeg te besteden.

Een contrôlegroep kreeg 20 dollar. Al na een jaar blijkt er een significant verband te zijn tussen extra geld en de ontwikkeling van de hersenfunctie van de kindjes op het gebied van leren en taal.

"Armoede uit zich niet alleen in zeer beperkte middelen, maar ook in sociale uitsluiting, slechte gezondheid, een kortere levensverwachting van 7 jaar en beperkte toegang tot onderwijs." (De nationale ombudsman). Hier zie ik een vicieuze cirkel: meer achterstand in gezondheid, minder scholing dus meer armoede die als erfenis wordt doorgegeven.

Die vicieuze cirkel brengt een groot gevaar met zich mee. Mensen voelen zich buitengesloten door die stomme maatschappij, die rotpolitiek die er voor zorgt dat ze niet mee kunnen doen. Ze worden door de overheid hardvochtig (toeslagenaffaire) en minachtend behandeld. Niet raar dat je dan je heil elders zoekt en gevoelig wordt voor complottheorieën.

Elk mens wil gehoord en gezien worden en die behoefte kan binnen dat soort groepen worden vervuld.

De boosheid op de overheid kan ik goed begrijpen, want het is diezelfde overheid die juist deze groep steeds meer financieel uitknijpt en het leven voor hen steeds ingewikkelder maakt. Dure boodschappen, een lagere uitkering met strenge voorwaarden, de energietransitie die zoals we inmiddels weten, leidt tot een nieuw fenomeen: energiearmoede. En overall hebben we regeltjes en formulieren voor maar die zijn vaak zo ingewikkeld dat je minimaal hbo-niveau nodig hebt om ze te kunnen invullen en begrijpen en dat niveau hebben deze mensen meestal niet. Dan is een foutje snel gemaakt.

Voor mij is armoede een politieke keuze. Als we bereid zouden zijn de welvaart op een eerlijker manier te verdelen hoeft er in een rijk land als Nederland geen armoede te zijn. Ik vind dat zeer, zeer kwalijk en het betekent ook dat niet degenen die armoede overkomt, maar wij allen, als samenleving, ons zouden moeten schamen omdat vaak geldt: het is wel hun schuld, maar niet hún schuld.

Om dit onrecht te veranderen heb je in een democratie altijd een politieke meerderheid nodig en daarom ben ik blij dat ik een aantal andere politieke partijen uit de gemeenteraad bereid heb gevonden om de openingshandeling samen te verrichten. Want armoede kunnen we niet accepteren en we moeten er alles aan doen om het de wereld uit te helpen en dat lukt ons niet alleen.

150 WONINGEN EXTRA

- MAARTEN NOORDHOFF

Nadat de leden mij geplaatst hadden op de lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen heb ik met veel (ex)leden en stemmers gesproken over mijn kandidatuur en het lokaal bestuur. In al deze gesprekken kwam afschuw naar boven over de afgelopen vier bestuurlijk politieke jaren. Je kan gerust stellen dat het politiek democratische systeem in Smallingerland knarsend is vastgelopen. Ruziënde raadsleden, tussentijds vertrek van 8 wethouders en nu als historisch dieptepunt een zakencollege. Daarbij zie je dat de afgelopen twee periodes de focus van de gemeenteraad steeds meer reactief intern gericht is.

Mijn missie is dat het anders moet. Ik wil bereiken dat de gemeente zich veel actiever inzet voor haar inwoners.

De toekomst ligt voor ons dus blik vooruit en niet sturen op de achteruitkijkspiegel. We staan als gemeenschap voor grote opgaven. Corona heeft ons keihard geconfronteerd met de grenzen van het individualisme. We zullen weer moeten investeren in elkaar en vooral ook in de jeugd.

Zo zag ik dat we nog zo'n 15 basisscholen hebben waar de luchtkwaliteit onvoldoende is en waarvoor geen plannen zijn om dit aan te pakken. Wat mij betreft komt er een programma om deze 15 gebouwen in 4 jaar te vervangen door 4 of 5 Integraal Kindcentra. Maar denk bijvoorbeeld ook aan de opgaven in de woningbouw en de energietransitie. In Drachten en de dorpen moeten we meer betaalbaar, duurzaam en circulair bouwen. Ik heb als richting 150 extra woningen per jaar genoemd. En door de stijgende kosten van energie wordt het woord van 2022 denk ik 'energiearmoede'.

Dit alles kunnen we niet overlaten aan de markt. Door als gemeente zelf de regie te nemen en te gaan werken met coöperaties zonder winstoogmerk in plaats van met ontwikkelaars en andere vage consortia die voor de korte winst ten koste van onze inwoners gaan. Smallingerland heeft een traditie in het vormgeven van de toekomst, met als resultaat Drachten als tweede stad in Fryslân met mooie voorzieningen voor de hele regio.

Met de komst van de Lelylijn is er opnieuw volop werk aan de winkel. Zo kan meer woningbouw meer draagvlak voor de winkels en een bredere (financiële) basis voor voorzieningen betekenen. De kunst is wel om dit inderdaad ten goede te laten komen van de inwoners. En dat vereist een actief ondernemend en sturend gemeentebestuur.

Ik hoop dat ik de komende vier jaar hieraan mag bijdragen.

ZAHRAA ALDARAAJ

Het centrum aantrekkelijk maken.

Een aantrekkelijk centrum draagt bij aan een prettige woonomgeving. Het centrum is er niet alleen om te winkelen, maar kan ook een prettig verblijfsgebied zijn, met bomen, terrassen, speelplekken, culturele attracties op korte afstand.

Het Raadhuisplein wordt de woonkamer van Drachten; autovrij en met fietsroutes door het centrum.

Daarbij helpt het om van de Kaden het fijnste uitgaansgebied van het noorden te maken; autoluw, maar ook met aandacht om veilig over straat te gaan.

MENNO BROERS

Zeker zijn van een veilige omgeving

Grensoverschrijdend gedrag wordt niet getolereerd. Er moet een meldpunt komen waar slachtoffers zich veilig kunnen uitspreken en de daders aangepakt.

Zeker zijn van een veilige omgeving houdt ook in dat mensen er van op aan kunnen dat de zorg in hun omgeving goed geregeld is.

Mensen die voor anderen zorgen (mantelzorgers) worden door de gemeente ondersteund.

Zorg die nodig is moet gerealiseerd worden. Daar mag geld geen rol in spelen. Wachtlijsten in de zorg kunnen niet getolereerd worden.

JAN JOHANNES VELDKAMP

Voor onderwijs dat er toe doet.

Ventilatie op scholen moet zo snel mogelijk op orde gebracht worden.

Scholen worden omgebouwd tot Integrale Kind Centra.

Ieder kind moet gezond en veilig naar school kunnen!

Sport en spel zijn belangrijk voor de ontwikkeling van kinderen. Daarom willen wij dat elk kind minimaal van één sportclub lid kan zijn.

In het onderwijs is structureel aandacht voor gender gelijkheid en seksueel misbruik.

Drachten 2e stad van Fryslân

Betaalbare en bereikbare huisvesting voor onze jongeren in Smallerland is mijn inzet voor de komende 4 jaar.

Tevens wil ik mij inzetten voor voldoende kwalitatieve werkgelegenheid in onze gemeente om onze jongeren toekomstperspectief te kunnen bieden.

Met de 2e Kamerfractie van de PvdA ga ik mij inzetten voor de realisatie van de Lelylijn. Dit in het belang van onze jongeren. Zij zijn het maatschappelijke kapitaal van onze samenleving.

De groei van Drachten en dorpen gebruiken om voorzieningen en landschapskwaliteit te Verbeteren.

Ons team:

1. Anton Pieters	13. Trees Flapper
2. Dinie Mulder	14. Bart Schoppers
3. Zahraa Aldaraaj	15. Jaap Munniksmä
4. Maarten Noordhoff	16. Sjoukje Akkerman
5. Menno Broers	17. Geke van Boekel
6. Jan Johannes Veldkamp	18. Akkie Lindeboom-Jager
7. Wilfried Jellema	19. Trudy van der Veen
8. Dennis de Wit	20. Hillie van Rees
9. Harry Balgobind	21. Ad van der Grijn
10. Bert van der Meulen	22. Gerrit van der Schaaf
11. Yneke Landheer	23. Cees Kuipers
12. Jan van der Schaaf	

PARTIJ VAN DE ARBEID
SMALLINGERLAND

BELANGRIJKE DATA

1 maart -	Gemeenteraadsvergadering
11 maart -	Verkiezingsdebat met lijsttrekkers
16 maart -	Gemeenteraadsverkiezingen
22 maart -	Gemeenteraadsvergadering - afscheid oude raad
30 maart -	Installatie nieuwe raad

SCAN MIJ

SOCIAAL VOOR ELKAAR
STEM 16 MAART

PvdA

SMALLINGERLAND